

[Fogh Rasmussen]

pladser i den private sektor kvant. Der kommer ikke mere beskæftigelse ud af den politik. Det eneste, der sker, er, at den offentlige sektor bliver større, og den private sektor bliver mindre. Det viser økonomiministerens egne tal jo også. Ifølge økonomiministerens oversigt sker der i løbet af de to år, som regeringen forventer at sidde, det, at den offentlige beskæftigelse stiger med 29.000, og den private beskæftigelse falder med 28.000. Så det eneste, der sker ved den tilskudspolitik, er: større offentlig sektor, mindre privat sektor. Der oprettes kunstige tilskudsjob, og der kvæles ægte, sunde arbejdspladser i den private sektor. Og det er jo farligt at bygge et samfund op på disse tilskudsordninger.

Jeg var tidligere inde på, at tilskud avler tilskud, og det tror jeg at vi vil komme til at se praktiske eksempler på i den kommende tid. Det er nu oplagt for enhver, at den stærkt opreklamerede tilskudsordning til hjemmeservice, som der er afsat 1 mia. kr. på finansloven til, er en stor fiasko. Samtidig kan vi se, at tilskuddene til reparation og vedligeholdelse er opbrugt, og jeg vil sætte en hel del på, at der ikke går ret lang tid, før navnlig den socialdemokratiske del af regeringen siger: »Haps, der er 1 mia. ubrugte tilskudskroner på hjemmeserviceordningen. Kunne vi ikke kanalisere de tilskud over til reparation og vedligeholdelse af boliger?«. Det er sådan, at når først man har smidt en luns ind til dem, bliver den også ædt. De penge er uigenkaldeligt givet ud til tilskud, og derfor modbeviser det fru Lone Dybkjærs påstand om, at det er nemt at komme af med tilskud. Overhovedet ikke! Når man har socialdemokratisk ledede regeringer, vil tilskud kun vokse én vej, nemlig opad.

Jeg er meget glad for, at økonomiministeren erkendte, at mit regnestykke var korrekt. Knækket i ledighedskurven er kunstigt. Det, der sker, er, at 34.000 mennesker flyttes væk fra arbejdsløshedsstatistikken og puttes over i en anden kasse. Regeringen siger, at arbejdsløsheden falder med 20.000, men da der altså flyttes 34.000 over i en anden kasse, betyder det, at ledigheden reelt stiger med 14.000. Det er vigtigt at trække frem, for regeringen bryster sig af, at den kan og vil knække ledighedskurven. Det bør stå klart for alle, at det ikke er et reelt knæk, men et kunstigt knæk, der tjener det ene formål at forsøge at stille regeringen i

et godt lys forud for det kommende folketingsvalg.

Lad mig slutte af med at sige, at jeg egentlig er lidt overrasket over, at min bemærkning om, hvorvidt vi er forpligtet til at fremlægge det såkaldte konvergensprogram, lagde op til en diskussion; det var i og for sig ikke min tanke, for jeg synes ikke, at det er så væsentligt. Det var mest en konstatering af, at da vi i sin tid i 1990 sagde ja til det, der hedder første fase af Den Økonomiske og Monetære Union, lå der også i det en forpligtelse til sammen med de andre lande at sikre en bedre samordning af den økonomiske politik. Det har Rådet af økonomi- og finansministre fulgt op i 1991, og medlemsstaterne er derfor, hvor det har været nødvendigt, blevet anmodet om at opstille mellemfristede tilpasningsprogrammer og fremsende dem til Fællesskabet.

Det er netop blevet nødvendigt for Danmark, fordi vi, i og med at underskuddet på de offentlige finanser nu er blevet for stort, ikke opfylder et væsentligt kriterium, nemlig at have sunde offentlige finanser.

Derfor har vi efter min opfattelse en klar forpligtelse til at lægge programmet frem, men det er ikke det afgørende, for vi er alle sammen enige om, at helt uanset om vi var forpligtet til det eller ej, er det godt, at der er lavet sådan et program. Det skal ministeren absolut have tak for, men konklusionen for os er, at programmet, som det ser ud nu, vist mest er egnet til at imponere de andre lande. Den politik, regeringen har lagt op til, kan ikke leve op til programmet. Det, der er behov for, er en ny regering og en ny politik.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Fogh Rasmussen vil jeg bare sige, at hr. Fogh Rasmussen åbenbart taler af egen eller i hvert fald af partiets erfaring. Den sidste socialdemokratisk ledede regering med andre partier, vi havde, var SV-regeringen, men at Venstre dér havde et problem, er jo ikke ensbetydende med, at det samme gør sig gældende, når Det Radikale Venstre deltager.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Fru Lone Dybkjær har fuldstændig ret. Der